

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2518 วิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่ง ได้เปลี่ยนแปลงและยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ในหมวดทั่วไป มาตรา 5 กล่าวไว้ว่า¹

ให้วิทยาลัยครูเป็นสถานการศึกษา และวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาระดับปริญญาเอก ศึกษาระดับปริญญาเอก และส่งเสริมวิชาชีพ และวิทยฐานะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุ บำรุงวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

กองส่งเสริมวิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และวิธีการต่าง ๆ แก่ครูประจำการทั่วประเทศ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น² จึงได้ดำเนินงานเพื่อให้ครูประจำการทั่วประเทศได้แสวงหาความรู้ในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

1. จัดให้มีการบรรยายความรู้วิชาชุดครู ทางวิทยุกระจายเสียง ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

¹ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, แนวคิดและแนวปฏิบัติการพัฒนาการฝึกหัดครู เพื่อพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 4 (2520 - 2524), หน้า 105 (เอกสารอัดสำเนา).

² โอสถ โรจน์ศิริ, 29 กันยายน 2522 ครบรอบ 25 ปี การสถาปนากรมการฝึกหัดครู (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522), หน้า 19.

2. จัดให้มีการอบรม เพื่อการศึกษาในระหว่างปิดภาคฤดูร้อน
3. จัดให้มีการสอนทางไปรษณีย์
4. จัดให้มีคณะอาจารย์ออกไปพบครูประจำการเป็นระยะ ๆ
5. จัดให้มีโครงการต่าง ๆ ขึ้น เช่น โครงการฝึกหัดครูและบริการทางการศึกษา โครงการฝึกหัดครูชนบท โครงการวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ฯ เป็นต้น¹

ถึงแม้ว่ากรมการฝึกหัดครู จะได้จัดโอกาสให้ครูประจำการได้แสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่จากสถิติการศึกษา ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2519 พบว่า มีครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ทั่วประเทศ จำนวน 187,687 คน ที่มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี² และจำนวนครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการเหล่านี้จะทวีจำนวนขึ้นอีก เนื่องจากมีการขยายการศึกษาเกือบทุกระดับ

จากนโยบายการจัดการฝึกหัดครู ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 4 ในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมครูประจำการ ข้อ 2 กล่าวว่า "กรมการฝึกหัดครูจะลด - ปัญหาครูว่างงาน โดยเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีงานทำด้านการศึกษาอยู่แล้วเท่านั้น เข้ารับการฝึกอบรมทางการฝึกหัดครูเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมวิถึฐานะของตนเอง ..."³ และจากการจัดประชุมปฏิบัติการภาคสนาม ของกรมการฝึกหัดครู เมื่อปี พ.ศ. 2518 เรื่อง "การฝึกหัดครูเพื่อ

¹ ลักขณา บรรพภาณุจน์, "การประเมินผลโครงการอบรมครูประจำการที่ไม่มีวุฒิ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 4.

² กรมการฝึกหัดครู, โครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พ.ศ. 2519, (เอกสารอัดสำเนา).

³ กรมการฝึกหัดครู, โครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พ.ศ. 2524, (เอกสารอัดสำเนา).

ปฏิรูปสังคมชนบท" ซึ่งผลของการประชุมนี้เอง เป็นจุดเริ่มต้นของโครงการ "ศูนย์ฝึกหัดครูท้องถิ่น สำหรับบุคลากรทางการศึกษาประจำการ"¹

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 สภาการฝึกหัดครู จึงได้ประกาศระเบียบสภาการฝึกหัดครูที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 4 คือ

1. ระเบียบสภาการฝึกหัดครู ว่าด้วยการให้การ ศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พ.ศ. 2517 ประกาศ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม 2519

2. ระเบียบสภาการฝึกหัดครู ว่าด้วยการรับจ่ายเงินในการให้การ ศึกษา และฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ และการจัดฝึกหัดครูต่อ เนื่อง พ.ศ. 2519 ประกาศ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม 2519

ในการประชุมของสภาการฝึกหัดครู ครั้งที่ 8/2521 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2521 สภาการฝึกหัดครู มีมติเห็นชอบให้วิทยาลัยครูทุกแห่งดำเนินการตามโครงการฝึกหัดครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เพื่อส่งเสริมวิทยฐานะครู ตามหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. 2519 ได้ ดังนั้นกรมการฝึกหัดครู จึงมีหนังสือที่ ศธ. 0306/ว 15522 ลงวันที่ 17 สิงหาคม 2521 แจงให้วิทยาลัยครูทุกแห่งทราบ เพื่อพิจารณาและดำเนินการตาม - โครงการ การอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ต่อไป

¹ สุพล วุฒิสาน, "ศูนย์ฝึกหัดครูท้องถิ่น ทางก้าวหน้าใหม่อันทันสมัยทางวิชาการ ของครูประจำการ," ประชาบาล 12 (1 เมษายน , 2522) : 12 - 14 .

โครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ นี้ เป็นโครงการที่มีความสำคัญ และมีประโยชน์โดยตรงต่อผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาก่อนเยาวชนของชาติ ซึ่งได้แก่ครูประจำการทั้งหลาย ทั้งนี้เพราะในระบบการศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงนำเทคนิควิธีการ และความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนอยู่เสมอ ดังนั้นครูประจำการที่ทำหน้าที่สอนมานาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีโอกาสได้รับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ ๆ นี้เพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน และปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี ได้มองเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้เปิดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ตามโครงการ การฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เพื่อส่งเสริมวิทยฐานะครู ตามหลักสูตรสภาการศึกษา พ.ศ. 2519 มาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2521 จนกระทั่งถึงบัดนี้ ผู้เข้ารับการอบรมในรุ่นที่ 1 ได้สำเร็จการอบรมตามหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่มียังงานวิจัยใดที่ทำการศึกษาว่า ผู้ที่สำเร็จการอบรมไปแล้ว สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านที่เกี่ยวกับการสอน ซึ่งเป็นงานประจำที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง นั้น ได้มีการพัฒนา ปรับปรุง ไปจากเดิมหรือไม่ เพียงใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ตามโครงการ การฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ จากวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อจะได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการ และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้ทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และประสิทธิภาพของครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาการศึกษาของชาติ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ตามโครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2519 จาก วิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร ในทัศนะของตนเอง ในด้านต่าง ๆ คือ

1.1 การเตรียมการสอน /

1.2 วิธีดำเนินการสอน /

1.3 การวัด และประเมินผล ✓

2. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ก่อนเข้ารับการอบรม กับหลังจากที่สำเร็จการอบรมแล้ว ในทัศนะของตนเอง ในด้านต่าง ๆ ตามข้อ 1

3. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม กับผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในทัศนะของตนเอง ในด้านต่าง ๆ ตามข้อ 1

4. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ตามโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพที่ต่างกัน ในทัศนะของตนเอง ในด้านต่าง ๆ ตามข้อ 1

5. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม กับผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม โดยใช้แบบประเมินผลสมรรถภาพการสอน ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการสอน เฉพาะผู้ที่สำเร็จการอบรม ตามโครงการ การฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำปี พ.ศ. 2519 หลักสูตร - ปริญญาตรี (ก.บ.) รุ่นที่ 1 จากวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร และกลับไปปฏิบัติราชการ แล้ว กับผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม รุ่นที่ 4 พ.ศ. 2524

2. ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) สภาพการรับการอบรม ของบุคคลในกลุ่มเดิม คือ ก่อนเข้ารับการอบรม และหลังจากที่สำเร็จการอบรมแล้ว

2) สภาพการอบรมของบุคคลต่างกลุ่ม คือ ผู้ที่สำเร็จการอบรมในรุ่นที่ 1 กับ ผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ในรุ่นที่ 1 และของผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4 ในทัศนะของตนเอง ในด้านต่าง ๆ คือ

1.1) การเตรียมการสอน

1.2) วิธีดำเนินการสอน

1.3) การวัดและประเมินผล

2) สมรรถภาพการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ในรุ่นที่ 1 และของผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรมในรุ่นที่ 4 ที่ได้จากการสังเกตการสอน ในด้าน การนำ - เข้าสู่บทเรียน การดำเนินการสอน การยกตัวอย่าง การอธิบายและเล่าเรื่อง การใช้คำถาม การใช้สื่อการสอน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การควบคุมชั้นเรียน การเร้าความสนใจ การสรุปบทเรียน และการประเมินผล

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างประชากร เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นผู้ที่สำเร็จการอบรม ในรุ่นที่ 1 จำนวน 307 คน และผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4 จำนวน 352 คน

3.2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจพฤติกรรมการสอน ชั้น 2 ชุด เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ในรุ่นที่ 1 และของผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4 ในทัศนะของตนเอง

3.3 ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ในรุ่นที่ 1 และผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4 ด้วยตนเอง คนละ 2 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินผลสมรรถภาพการสอน ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเครื่องมือในการประเมินผลพฤติกรรมการสอน

3.4 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อกระทงแต่ละข้อ แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่า z (z -test)

สมมุติฐานของการวิจัย

จากสภาพความเป็นจริง พบว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่า ย่อมมีโอกาสได้รับความรู้ ประสบการณ์ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ใหม่และทันสมัย มากกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า และวัตถุประสงค์ของโครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ในข้อที่ 2. ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า "เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ให้สนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครู" ¹ ดังนั้นผู้ที่สำเร็จการอบรมไปแล้ว จึงน่าที่จะมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน แตกต่างไปจากก่อนที่ได้เข้ารับการอบรม และมีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน แตกต่างจากผู้ที่ยังเข้ารับการอบรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม โดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปานกลาง

¹ กรมการฝึกหัดครู, โครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พ.ศ. 2519 .

2. พฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการอบรม ก่อนเข้ารับการอบรม
ก็หลังจากที่สำเร็จการอบรมแล้ว แตกต่างกัน

3. ผู้ที่สำเร็จการอบรม กับผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม มี **สมรรถภาพการสอน**
แตกต่างกัน

4. ผู้ที่สำเร็จการอบรม ในโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพที่ต่างกัน มี --
พฤติกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

ขอตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ ไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องอายุ อาชวาระการ และ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้วิจัยถือว่า ผู้ที่สำเร็จการอบรม และผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม
ปฏิบัติหน้าที่การสอนเหมือนกัน

2. ผู้วิจัยถือว่า ผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ยังไม่ได้รับความรู้ต่าง ๆ ตามหลัก -
1. สูตรของการอบรม ส่วนผู้ที่สำเร็จการอบรมไปแล้วนั้น ได้รับความรู้ต่าง ๆ ครบตาม
หลักสูตรของการอบรม

3. ผู้วิจัยถือว่า ผู้ที่สำเร็จการอบรม และผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม ตอบแบบ -
สำรวจความเต็มใจ และจริงใจ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงถือว่าตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ความจำกัดของการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสังเกตพฤติกรรมการสอน ของผู้ที่สำเร็จการ
อบรม และผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม อาจเกิดความคลาดเคลื่อน เนื่องจาก ผู้วิจัยต้องไป
ติดต่อขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาของตัวอย่างประชากร เพื่อนัดวันที่จะทำการสังเกตการสอนไว้
ล่วงหน้า ซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวล่วงหน้า และเตรียมการสอนไว้เป็นพิเศษกว่าธรรมดา
แต่ผู้วิจัยได้แก้ไขโดยการขอความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชาของตัวอย่างประชากร ไม่ให้แจ้งให้
ตัวอย่างประชากรได้ทราบล่วงหน้า ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงไม่น่าจะคลาดเคลื่อนจากความเป็น
จริงมากนัก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โครงการ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทาง
การศึกษาประจำการ

โครงการที่สภากาการศึกษาออก -
ระเบียบให้วิทยาลัยครูจัดขึ้น เพื่อเปิด
โอกาสให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา
ประจำการ สามารถที่จะเข้าศึกษาอบรม
ได้ โดยไม่กระทบกระเทือนการสอน
และการทำงานในหน้าที่ปกติ

วิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร

หมายถึง วิทยาลัยศรีจันทร์เกษม วิทยาลัยครูบ้าน
สมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร
และวิทยาลัยครูธนบุรี

ครูประจำการ

หมายถึง ครูที่สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานอื่น ๆ
ที่ทำหน้าที่ครูผู้สอน ในกรุงเทพมหานคร

บุคลากรทางการศึกษาประจำการ

หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารการศึกษา เช่น
ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ บรรณารักษ์
ครูแนะแนว เป็นต้น ที่อยู่ในกรุงเทพ
มหานคร

ผู้สำเร็จการอบรม

หมายถึง ครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
ที่ได้รับการอบรมครบตามหลักสูตรต่างๆ
ของโครงการ และผ่านการประเมินผล
ตามระเบียบการวัดผล ของสภากา
ศึกษา

ผู้ที่เพิ่งเข้ารับการอบรม

หมายถึง ครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
ที่ได้เข้ารับการอบรม ในรุ่นที่ 4 พ.ศ.
2524 ในวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร
อยู่ในขณะนี้

โปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพ

หมายถึง โปรแกรมวิชาเอกต่าง ๆ ที่วิทยาลัยครู
ในกรุงเทพมหานคร เปิดทำการอบรมครู
และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

พฤติกรรมการสอน

หมายถึง วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่ครูได้
กระทำขึ้น เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รับรู้
และเข้าใจในสิ่งที่ครูสอน ซึ่งแบ่งออก
เป็น 3 ด้านด้วยกัน คือ

1. การเตรียมการสอน ได้แก่ การศึกษา
เนื้อหาวิชาที่จะสอน การกำหนดวัตถุประสงค์
ประสงค์เชิงพฤติกรรม การเตรียมสื่อ
การสอน
2. วิธีดำเนินการสอน ได้แก่ การนำเข้าสู่
สู่บทเรียน การสอน การยกตัวอย่าง
การอธิบายและเล่าเรื่อง การใช้
คำถาม การใช้สื่อการสอน การแก้
ปัญหาเฉพาะหน้า การควบคุมชั้นเรียน
การสร้างความสนใจและเสริมกำลังใจ
การสรุปบทเรียน
3. การวัด และประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยครู ในการที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมการสอนของผู้สำเร็จการอบรมไปแล้ว อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้การศึกษาอบรม และปรับปรุงสมรรถภาพด้านการสอน ของผู้เข้ารับการอบรม ในรุ่นต่อ ๆ ไป
2. เป็นประโยชน์ต่อกรมการฝึกหัดครู ในการปรับปรุง หลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรของโครงการ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. ช่วยให้ทราบข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการ วิธีการจัดการอบรม และคุณภาพของผู้เข้ารับการอบรม ในรุ่นต่อ ๆ ไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย